Sempre els quedarà Veray

Albert Ballesta i Concepci Veray saludant-se en el primer ple d'investidura de l'alcalde Foto: JOAN SABATER.

Des de principi d'any Girona és una caixa de sorpreses. Fa només un mes molts donaven per fet que ERC-MES acabaria al govern de la ciutat mansament tenint en compte l'acord de Junts pel Sí i el fet que Puigdemont havia marxat de Girona per presidir un país i treballar per la nova república. Els fets, però, són tossuts i la realitat sovint s'escapa de la lògica aplicada. L'oferiment de Ballesta rebia en pocs dies la negativa dels republicans, encapçalats per Roca, però eren molts els que auguraven que el sou no seria cap problema i que ERC acabaria pactant el cartipàs, els càrrecs de confiança i el sou de Ballesta.

La realitat els ha tornat a desmentir. Ahir el govern va mostrar les ires contra ERC, dient sense dir-ho que se sentien traïts per la negativa del grup que lidera Maria Mercè Roca. Les coses poden ser senzilles, però un té la sensació que a Girona sempre s'acaben complicant. La negativa al cartipàs d'ERC-MES creient que les formes no han estat les correctes i posant peròs a la gestió feta pel govern de tota la qüestió, des de la tria del número 19 fins a donar per fet un suport que al final no hi era. Això va desencadenar la crisi de la setmana passada, en què els dies anaven passant i s'acostava un ple sense cap suport per part del govern que va desembocar en la inversemblant decisió de suspendre el ple i convocar-lo de nou per avui dijous.

Allà el govern es va moure per evitar el segon fracàs. Aquest cop, amb una CUP massa allunyada i un PSC amb deu prioritats sobre la taula, es va buscar els equips minoritaris al ple, com són Ciutadans, amb dos regidors, i el PP, amb Concepció Veray, per sumar els tretze vots mínims que necessita el govern en minoria de CiU perquè prosperin les seves propostes. I, finalment, així serà.

És com si ja hagués vist aquesta pel·lícula en altres moments i que en aquest film Veray sempre acaba convertint-se en protagonista. En el primer govern de Puigdemont i amb un PP amb tres regidors ja va ser l'opció habitual durant el primer any, per bé que el procés nacionalista va provocar que es refredés la sintonia entre les dues forces. La polèmica renovació de tots els contenidors de la ciutat també va trobar en els populars l'aliat perfecte després d'haver de treure el punt del ple en veure que no prosperaria en una sessió plenària.

Pocs, però, podien pensar que ara Veray, com a única regidora del PP, acabaria sent el desllorigador de nou d'un atzucac. En aquest cas, amb els dos regidors de Ciutadans com a cooperadors necessaris, però tornant-se a situar en el centre de la notícia. Amb la marxa d'Olòriz del ple i de Puigdemont, Veray ja explicava fa unes setmanes que es convertia en la regidora amb més hores de vol en el ple de Girona i ahir va demostrar la importància de l'experiència i d'entendre com es juga a això que en diuen política. L'acord tenint un sol regidor el podria haver signat un grup que volgués fer un pacte de govern amb CiU i ella l'obté per haver votat un cartipàs i per temes importants pels quals fa anys que s'està batallant. Passaran els anys, però pel que sembla sempre els quedarà Veray per recórrer-hi.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-02-2016 Pàgina 8

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/944603-sempre-els-quedara-veray.html